

der er bedst. Den militære Bevogtning seiede, sandsynligvis af Hensyn til, at vi siden den ulystelige Fredslutning af 30te Oktober 1864 havde det hele hollstenke Gensdarmers-Korps at pensionere, hvilket vi ikke vilde kunne anbringe paa noget andet Sted. Der er imidlertid Meget, der taler for civil Bevogtning. Der findes mere Plan og Enhed Sted, naar det Hele er lagt under een Bestyrelse, og den civile Bevogtning er billigere end den militære. Hertil kommer, at den civile Bestyrelse, efter hvad jeg antager, ikke vil være saa generende for Befolkningen ved Grændsen. Derved vil jeg imidlertid ikke have kastet mindste Skygge paa den militære Bevogtning; thi den udfører sit Hverv med usædvanlig Dygtighed, og lader ikke Noget tilbage at ønske. — Der findes jo det eiendommelige Forhold Sted ved Grændsebevogtningen, at der langs med hele Toldgrændsen, fra Lillebelt til Vesterhavet, over samtlige Grundstykker gaar en Passage for Toldbevogtningen, en Fodtit for Mandfabrik — og jeg tror i Øvrigt ogsaa, at den er indrettet til Ridning. Benyttelsen af disse Grundstykker har Staten tilegnet sig, uden at give Grundeierne Erstatning derfor. Det er et Forhold, som forekommer mig meget besynderligt. Det er vel saa, at Grændsebevogtningen ikke har Brug for selve Jordstykkerne; men Beboerne forlange jo heller ikke, at Staten skal kjøbe Grundene, men derimod blot at faae en billig Erstatning for Afkastet af Græsningen paa den Grund, som optages af Passagen. — Hvad angaar Toldassistenterne, som ere ansatte paa Kontrolstederne — saa vidt jeg veed, er der intet Kontrolsted, uden at der er flere Toldassistenter ansatte derved — da ere disse Mænd uheldigt stillede. En saadan Mand har Forretninger baade Dag og Nat, ja i saifulde 24 Timer af Døgnet. Nu er det ganske vist ikke min Mening, at man skulde give ham endnu en Medhjælper, men derimod tror jeg nok, at man ligesom ved den hollstenke Grændse kunde tilstaa ham at holde sig en Medhjælper under sit eget Ansvar og naturligvis for sin egen Regning. — Hvis Lovforslaget, som det her er foreslaaet, bliver vedtaget og strengt gennemført, vil det omtrent være det Samme som en Spærring af Grændsen, navnlig for indførelsespligtige Varer; thi der staaer i § 3, at de kun kunne føres over Toldgrændsen ad de Veie, hvor der er oprettet Grændsetoldopbeholdssteder. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, da jeg antager, at man ad administrativt Veie ligesom hidtil vil høre paa denne Mangel og saa overlade til Kontrolstederne at fortolde. — Hvad Lønningerne angaar, da maa jeg dybt beklage, at man i det andet Thing har beklippet de meget smaa, jeg kan gjerne sige tarvelige Tillæg, som Finansministeren havde foreslaaet. Det har i Øvrigt noget undret mig, at den høitagtede Finansminister ikke har foreslaaet et Lønningstillæg for

Toldforvalteren i Laps. Saavidt jeg kan se, faae de andre Toldforvaltere et Tillæg, men Toldforvalteren i Laps saar Intet, uagtet han nu har faaet et meget større Arbejde end tidligere, idet Kontrolstedet i Heils, som tidligere var et Opbeholdssted, er lagt under ham.

Jeg kunde meget fristes til at opfordre det høie Thing til at sende Loven i et Udvalg; men, eftersom Samlingen er saa langt fremrykket, skal jeg dog lade det være. Jeg kan ikke overtage det Ansvar, at man derved skulde udsætte Loven for ikke at blive vedtagen; jeg kan ikke være med til, at de mange smaa Embedsmænd paa Grændsen endnu skulle vente et Aar eller maaste længere, inden de faae fast Ansættelse og dette lille Tillæg, der her foreslaaet. Jeg skal derfor anbefale Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Finansministeren: Jeg skal blot tillade mig to Bemærkninger med Hensyn til den foreliggende Sag. Den første er den, at den Forandring, som Loven af 1864 undergaar ved nærværende Lovforslag, er ganske vist ikke en Forandring, som mærkes i Livet, men det er dog i Realiteten en Forandring. Sagen er nemlig den, at ved den tidligere Lov var der givet Administrationen Bemyndigelse til at oprette et Grændsetolddistrikt med ganske særegne strenge Bestemmelser. Den Gang troede man ikke at kunne afgjøre, om det var muligt at kunne undvære saadanne strenge Bestemmelser; men den Bemyndigelse, der blev givet ved Loven af 1864, blev ikke benyttet, og derfor er nu i nærværende Lovforslag den Afgang, som dertil fandtes i Loven af 1864, bortfalden. Dernæst er der i nærværende Lovforslag, hvad det ærede Medlem vist ikke vil have overset, givet Toldbestyrelsen en Myndighed til at foretage saadanne Lempelser, som anses forvarlige efter Forholdenes Beskaffenhed. Jeg tror, det vil være misligt at gaa ud over en saadan Bemyndigelse som den, der her er givet Toldbestyrelsen, hvorved man altsaa kan tage Hensyn til de noget værlende Forhold; thi, kommer man ved denne Leilighed ind paa lovbestemte Undtagelser af større Omfang, saa er det meget vanskeligt at forudsæ, paa hvilken Maade de ville blive benyttede. — De forskellige Lønningssatser ere bleve nye overveiede; der er sket en Forandring i Folke-thinget, som jeg naturligvis meget beklager, nemlig med Hensyn til Grupperingen af Toldassistentlønningerne, idet der er bleven færre af de noget høiere Lønnede og flere af de noget lavere Lønnede; men det var en Forandring, som det var mig klart, at jeg ikke med Nytte kunde arbejde imod. For Øvrigt er der ikke sket nogen Forandring i Lønningssatserne, saaledes som de efter nogle Overveielser fra Regeringens Side fandtes i Lovforslaget.

Nær: Paa Lønningssatserne skal jeg ikke